

колко стѣгнѣта спънка и силна е челоувѣчиската пазть за спасеніето мѢ! та не е сѣтъ, но та е едно тройно вѣже: та е железна верига, която не може схъса дръго, освенъ смъртъ-та . . . „Жена зехъ, и не мога да дойда“ . . . . . Иѣка го исповѣдамы, Христіани, иѣка го исповѣдамы свободно, иѣма кець, която да има по-голѣма сила въ сърдцето ни, колкото жената . . . . . (Исторіата на триты млади.) Жената одържъ лъвове, по-корава цари, поръва князи, повѣждава мъжественны, накарва челоувѣциты да намразатъ чадата си, да са отрѣкнѣтъ отъ родителиты си, да предадѣтъ отечеството си, да убѣятъ, да са изневѣратъ, да станѣтъ Идолослужителіе, да хвърлатъ въ меката, ако вы да сѣ имали тысащи дѢши. . . . . „Быне да не та повѣди желаніе на красота., „ни ти да са уловишь чрезъ очиты си.“(1) Зло иѣщо е сладострастіето въ измыслуваніе на лоши работы.(2) О колко голѣма, колко стѣгнѣта спънка е пазть-та! ако са уловишь еднѣждъ, и ако та поканишь тысащы пѣти на покаяніе, ты ми отговарашъ: „неможъ да дойда“. . . . . Прочее азъ заключавамъ: челоувѣкъ иѣкой направилъ голѣма вечеръ, и призвавъ мнозина: ето иѣкъ сичко е готово: и начинѣхъ сичкиты отъ еднѣждъ да са отказватъ“ . . . . . Единъ не дохожда, защото е свѣтолюбецъ: дръгъ, защото е богатолюбецъ: дръгъ, защото е пазтолюбецъ: сичкиты са отклонили, ... И искате ли, да са прогнѣка Богъ противъ насъ? и искате ли да нѣ . . . . .

Разговорѣтъ Авраамовъ съ Бога, когато Богъ щалъ да разори Содома. . . . .

Много звани, мало же избрани; но азъ дѢмамъ: много звани но избрани ни много ни малко. . . . .

Всѣ ѣклонѣшася, въспѣ неpotrѣвни въша, иѣсть творѣніе влагостѣни, иѣсть до единагъ.“(3) и проч.(*)

(*) Тѣмъ статіи не сѣ дръго, освенъ едни забѣлѣжваніа връхъ това, за което говори това подчненіе.

(1) Притчи. (2) Григор. (3) Псал. 13. ст. 3.